

ANDREAE AB

EXEA I. V. DOCTORIS,

& interpretis in Academia Valentina

longè clarissimi, in titulum de Con-

stitutionibus, libro primo eius

tomii, quem Decretales

uocant, Commenta-

ria & Prælecti-

ones.

In quibus certè, candidè Lector, autoris subtilitatè, ac effi-
cacissimè epicheremata, allegationum copiam, & ut
omnia dicā, encyclopædiā quādam miraberis. Dum ar-
duos iuris utriusq; nodos multijuga disputatione dissol-
uit, sententias suas non aliorū modò pontificiæ, ac Cæ-
sareæ scientiarū interpretum: uerū etiam Oratorum,
Poëtarum, ac Philosophorū autoritate cōfirmavit, exor-
navitq;. Et (quod omnium maximū esse puto) uerā con-
stitutionum ecclesiasticarū interpretationem ex peni-
tioribus priscorum patrum dogmate, ac sacrosanctis
generalibus concilijs elicuit. Quò fit, ut nihil protinus
addubitem, quin hæc commentaria ingenium tuum exa-
cuent, animum reficiant, deniq; conscientiam tuam in-
formant, sententiarum scilicet maturitate, sinceritate,
ac fide.

APVD SEB. GRYPHIVM

L V G D V N I,

1545.

Num. 15. cap. 2. num. 4.

Coll. Soc. I. N. S. V. Salm. ex dono Regum.

AD ILLVSTREM

PRINCIPEM, SACROSAN-
ctumq; Antistitem, ac Cardinalem, in omni lau-
dum genere eminentissimū, Franciscum à Tur-
none, comitē Rofsi honis, nobilissimamq; uetu-
stissimā, & omni præconio dignissimam Tur-
noniorū familiam Andreæ ab Exea, Iuris utri-
usq; doctoris, & interpretis, in eius super titu-
lum de Constitutionibus commentaria, Præ-
fatio.

V^o M ex Montepessulo (ubi septen-
niam publicis conductus stipendijs
Iuri ciuili interpretando operam na-
uauit) in Valentiam natale solum, tū
suasus parentum, tum dulci patriæ
amore illectus, tum uerò etiam aca-
demie Valentinae sanè alumne meæ
impulsu remigrassem, et ad utriusq; iuris interpretationes
quoto quoque die in eadem prælegendas assumerer, hic
titulus in primo Decretalium libro à me ex scholarium uo-
to susceptus est. Quē cū interpretarer, nullus certè alius
mibi occurrit, cui me has meas elucubratiōes debere agno-
scerem quàm tu. Cui in primis, & generosæ Turnoniorū
familie, Bernardinus ab Exea, quōdam pater meus, omne
studium suum, omnem curam, sollicitudinem, & quicquid
in eo erat, miro quodam ardore nunquam non syncerè de-
uouit. Quod ipsum te sacrosanctum Antistitem memoria
conseruasse, tum maximè perspectum habui, cū in Luce-
narij oppidulo, tunc aule Regiæ statiuā, Arnaldus Ferre-
rius Iureconsultus optimus, & in omni dicendi genere or-

ANDREAE AB

EXEA, I. V. DOCTORIS, ET

interpretis in academia Valentina clarissi-

mi, praelectiones aliquot in primum

Decretalium librum, Et pri-

mò sequitur Rub. de

Constit.

*

I R C A istam Rubricam
Anto. de Butr. & Pet. de
Anch. Imol. & Barba. hic
in primis uerbis circa pri-
mam continuationē Ru-
bricæ ponunt multa uer-
ba, quæ tandem Decius
hic reassumit. Et ex illis

infert ad cognitionem causæ, quare necessarium
fuerit quòd papa faceret has constitutiones. Quia
uidebatur dicendum, leges esse superfluas: Cum
sufficiat lex euangelica, de qua ad Galat. 5. Omnis
enim lex uno sermone impletur, Diliges proximū
tuum sicut te ipsum. Et hæc fuit ratio, quam refert
Neuizanus in disputatione, An multitudo libro-
rum sit necessaria: ubi allegat Martinum Lutherū,
Theologorum & Canonistarum inimicum. Pro
quo facit, quod inquit Theophilaetus super Ioan.
cap. 11. Ecclesia, inquit, ex gentibus non multis
opus habet mandatis, sed paucis, in quibus tota
lex & prophetæ pendent. Refert etiam Diogenes

Laërt

